

De kids zijn verknocht aan gamen, project Esportzone moet ze verleiden om wat vaker van het scherm weg te blijven.
© Peter Schols

BEWEEGPROJECT

Rode wangen bij eerste klantjes van Esportzone

Niet alleen gamen, maar ook gymmen. Dat is de bedoeling van project Esportzone, dat deze week van start ging bij het Fortuna-stadion. Wat kiezen de kids zelf?

DOOR GEERTJAN CLAESSENS

SITTARD

Wat is leuker: zelf een balletje trappen of virtueel voetballen? Tibbe Gulikers weet het wel. Zelf echt spelen, natuurlijk. Dus zit hij met rode konen op het bankje, na een partijtje doeltrappen in de veel te warme gymzaal bij het Fletcher Hotel tegenover het Fortuna-stadion. Toch zit Tibbe ook heel wat uren thuis op de bank te gamen. „Dat

zou ik wel de hele dag kunnen doen”, klinkt het verlangend. Dat geldt ook voor Quin Piekaart, die net als Tibbe bij voetbalclub Urmondia speelt. „Ik game soms wel twee of vijf uur per dag.”

Spelletjes op het scherm zijn blijkbaar verslavend. Om daar vanaf te komen, of in elk geval wat te minderen, heeft sportbedrijf Ecsplora uit Geleen Esportzone opgezet. De uitgestelde aftrap deze middag is ‘uitverkocht’ met dertig basisschoolleerlingen, waaronder de twee gamende Urmondia-spelers.

Het project is een combinatie van gamen en gymmen. Virtueel spelen als lokkertje, om daarna de games ook echt ‘live’ te spelen. Terwijl aan de overkant leerlingen tegen echte ballen trappen, zijn in de Esportsroom van het Fortunastadion kids met knopjes in de weer. Hun virtuele teams jagen in het spel FIFA even fanatiek op de bal, wat ook enkele gele kaarten oplevert. Zijn dit de spelers die straks voor Fortuna uitkomen in de virtuele competitie? Dat hoeft niet, zegt Jordy Joosten, medewerker marketing en begeleider van het esportteam van Fortuna. De club is ook blij als de deelnemers de geel-groene fans van de toekomst worden.

Daarnaast wil de club er ook aan meewerken dat jongeren meer bewegen en gezonder leven. Dat is precies de bedoeling van het project, zegt Jorg Smeets, combinatiefunctionaris verenigingsondersteuner bij Ecsplora. Hij probeert problematisch gamegedrag te signaleren en zo nodig hulpverlening in te schakelen. Tijdens het spelen komt Smeets er snel achter dat sommige kids heel veel uren per dag gamen.

„We willen kinderen overhalen die vaak veel achter het scherm zitten. Die komen vaak niet naar onze andere activiteiten”, zegt Smeets.

Dat geldt ook voor de middelbare scholieren, die aansluitend een soortgelijk programma krijgen. „Jongerenwerkers zijn vaak al blij als ze van de bank af komen.” Of het programma van vijf bijeenkomsten dat kan oplossen? Dat moet de tijd leren. Vast staat in elk geval dat de kids die vandaag meedoen graag écht spelen. Er is nog hoop.